

„на небеса и съдяща одесную отца, и паки грядуща-
„го со славою судити живымъ и мертвымъ.“

УЧИТЕЛКА.

Иисусъ-Христосъ, който е нашъ Богъ, дойде на свѣта чрѣзъ добродѣтельта на духъ свѣтый, роди се отъ еднѣ дѣвойкѣ, на име Марія; Иисусъ-Христосъ се вочеловѣчи за да примири Бога — баща си — съ челоуѣцитѣ, които бѣхъ сичкы грѣшници. Забѣляжете, чеда мои, колко е той прѣтеглилъ за да получи нашето опрощеніе. Евреитѣ го вързахъ, плѣскахъ го съ плѣсници, плювахъ му по лицето; раздрахъ го отъ шибаніе съ прѣчки, и му пробихъ главѣтъ отъ търновень вѣнецъ; подиръ туй, нарамчихъ му на рамената единъ голѣмъ кръстъ, и го задължихъ да го занесе възъ единъ брѣгъ. Той когато стигна тамъ, тѣ го приковахъ възъ този кръстъ и му зачихъ голѣмы пироние въ рѣцѣтъ и въ краката, и сѣтнѣ го оставихъ да умрѣ възъ този кръстъ Вый плачете, чеда мои; и имате право по тази причинѣ; защото най на край туй бѣше за вашъ любовъ, дѣто той теглеше сичкытъ тѣзи мѣжы, туй бѣше за да ви избави отъ пакъла, туй бѣше за да ви сполучи милостѣтъ, та да влѣзете въ рай.

МИЛКА.

Ахъ! учителко сладка, азъ съмъ была неблаго-дарна, като съмъ обичала сичкытъ тѣзи, що ми правѣтъ добро, а не съмъ никога ни помислила на сичко, що е за мене прѣтеглилъ и Иисусъ-Христосъ. Онзи день, браточетката ми Софія ви поиска позволеніе за да яде заедно съ мене въ готварницѣтъ, та да мя не е толко срамъ; е, добрѣ, азъ нема никога да за-